

Toimitussihteeri Pirko Kotirinta, editointi Leena Pallari, kuvatoimittaja Antti Saloniemi, ulkoasu Kerttu Kiviluoto

FORUM BOX

Iisa Maaranen: Light Cover, 2020.

Sisäkuvat estetisoivat jokapäiväistä elämää

Näyttelyarvostelu | Iisa Maaranen kuvaa valon vaihtelun hämärtämiä hetkiä.

NYKYTAIDE

Iisa Maaranen: *Stone in a Watering Can* 25.4. saakka Forum Boxissa (Ruoholahdenranta 3 a). Avoinna ti–su 12–17.

IISA MAARANEN (s. 1987) teoksistaan kevään ensituntuma on soikaistuminen. Valoa tulvivassa maalauksessa *Stone in a Watering Can* (2020) on vaikea erottaa, mihin lattia päättyy ja mistä seinä alkaa. Samankaltainen häikäistymisen illuusio on *Light Coverissa* (2020), jonka jalkalampun vaikutus välkkyvän jälkikuivana piirtyessään pelkkinä hentoina ääriiviivoina keskellä pihaa.

Vuonna 2018 Kuvataideakatemian taiteen maisteriksi valmistuneen Maarasen impressionistinen maalaustyylillä kuvaa valon vaihtelun hämärtämiä hetkiä. Sittemmin Seppo Fräntin ja Nykytaidemuseo Kiasman koelmista löytyviä Maarasen maalauksia voi ajatella pitkän aikavauksen perinteen jatkajina.

MAARANEN maalaa mitä vain jokapäiväisessä elämässä vastaan tulevaa: toppalennkkareita, tiskiallasta, öistä kylpyhuonetta ja pihakatosta. Tuntuu on siis varsin erilainen kuin lukemattomien interiöörimalareiden estetisoimat romanttisen yläluokkaiset kotimiljööt designhuonekaluineen ja flygeleineen.

Esimerkiksi useita sisäkuvia maalannut Henri Matisse (1869–1954) suosi kodinkuvauksissaan runsaasti tilaa ympärilleen vaativaa palmukasvia. Maarasen valinta on jokin paljon pienempi lajike, ehkä pistokkaasta itse kasvatettu ja sitten pöydän kulmalle sijoitettu viherkasvi.

Voi olla, että Maaranen ohjaa tarkoituksella katsetta pois sisäkuvien yläluokkaisesta perinteestä kuitenkin sivaltaen sitä kuin ohimennen. Kun katselin teosta *Mundane Mirrors* (2020) ajattelin ensin hämärässä huoneessa seisovaa suurta kotikirjastoa. Hiljalleen hahmotin kui-

tenkin iltavalossa kuvattun kylpyhuoneen ja sen kaakeliseinän. Arkisista aiheistaan huolimatta teokset imaisevat sisäänsä. Pihapiiri, kalusteet, arkiset esineet ja eri tilat limittyvät toisiaan vasten. Maalausjälki on välillä akvarellimaisesti leviävää, välillä väritysmäistä, kuin kiivaasti suiduttua. Teokset ovat tiheänä tunnelmaa.

MAARANEN maalausten vastinparina Forum Boxin parvella on Mark Niskasen (s. 1991) ja Jani-Matti Salon (s. 1984) kolmikantainen ääniteos *Clare* (2021).

Lyhyitä lauseita supattava *Clare* perustuu neljäntoista vuoden ajan kerätylle twiittien arkistolle, joka on järjestetty psykoanalyttikko Karen Horneyn teorian mukaan eri kategorioihin.

Horney puhuu neurooseista, jotka saavat ihmiset liikkumaan toisiaan liki, nousemaan toisiaan vastaan ja etsimään itsenäisyyttä muista ihmisistä.

Claren hiljaiset kuiskaukset kuullee vain, jos asettuu istumaan suoraan kaiuttimien eteen sijoitetuille tuoleille.

Teoksen esillepano tuo twiittien paranoidin yksinpuhelin yhtä aikaa lähelle ja pitää sen käsivarren mitan päässä kuulijasta. *Clare*a kuuntelee kuin puhetta, jota ei ole tarkoitettu omille korville.

Sini Mononen

AFP

Ohjaaja Chloé Zhao otti vastaan Bafta-palkinnon etänä järjestetyssä gaalassa.

Nomadland kahmi Bafta-palkintoja

Elokuva | Chloé Zhao on toinen parhaan ohjaajan palkinnon saanut nainen yli 50 vuoteen.

Milja Rämö STT

YHDYSVALTALAISESTA työväenluokasta kertova draamaelokuva *Nomadland* voitti sunnuntai-ilta useita palkintoja Britannian Bafta-gaalassa. *Nomadland* palkittiin parhaimpana elokuvana, ja sen ohjaaja Chloé Zhao valittiin parhaaksi ohjaajaksi. Elokuvasa näytellyt Frances McDormand palkittiin parhaasta naispääosasta.

Parhaan miespääosan palkinnon vei Anthony Hopkins elokuvasta *The Father*.

Britannian yleisradioyhtiö BBC kirjoittaa, että kiinalainen, Yhdysvalloissa asuva Zhao on toinen parhaan ohjaajan palkinnon voittanut nainen 53 vuoteen. Zhaon lisäksi ehdolla oli kolme muuta naista.

Britanniassa Bafta-palkintoja jakavaa elokuva- ja televisioalan akatemiaa kritisoitiin viime vuoden ehdokasasettelussa. Ohjaa-

jaehdokkaana ei ollut yhtäkään naista, ja kaikki ehdokkaat olivat valkoisia. ”Jo oli aikakin”, Zhao kommentoi toimittajille vahvempaa naisedustusta.

”Rakastan sitä mitä teen, ja olen kiitollinen, jos tämä tarkoittaa sitä, että useampi kaltaiseni pääsee toteuttamaan unelmiaan.”

NOMADLAND on jo kauden palkituin elokuva. Syyskuussa se nappasi Venetsian elokuvajuhljen pääpalkinnon, Kultaisen leijonan. Helmikuussa se voitti parhaan draaman Golden Globen ja toi Zhaolle parhaan ohjauksen palkinnon. Oscareissa elokuva on ehdolla kuudessa kategoriassa, mukaan lukien paras elokuva, ohjaus ja naispääosa. Oscarit jaetaan Yhdysvalloissa 25. huhtikuuta.

Dokumentaarisia elementtejä ja fiktiota yhdistävä elokuva kertoo ikääntyvästä amerikkalaisesta työväenluokasta, johon kuuluvilla ei enää välttämättä ole rahaa asuntoon. He asuvat autoissaan ja matkustavat erityisesti maan länsiosissa kausitöiden perässä.

Elokuva pohjautuu toimittaja Jessica Bruderin reportaasikirjaan *Nomadland: Surviving America in the Twenty-First Century*.

Lyhyesti

The Guardian: Uutta tietoa Callasista

1900-LUVUN kenties legendaarisin huippusopraano Maria Callas (1923–1977) oli jo aikanaan traaginen hahmo, ja kuoleman jälkeen hänen hahmonsäilytyksensä on vain kasvanut.

Nyt se kasvaa entisestään, kun Lyndy Spencen kirjoittama Callas-elämäkerta julkaistaan kesäkuussa. Spence on päässyt käsiinsä suureen määrään ennenjulkaisematonta aineistoa.

The Guardian on saanut elämäkerrasta ennakkotietoja: Callasin äiti kiristi häntä, aviomies Giovanni Battista Meneghini varasti häneltä, ja rakastaja, laivanvarustaja Aristotélis Onásis oli väkivaltainen ja muun muassa huumasi Callasin seksin takia ennen kuin jätti tämän Jackie Kennedyn vuoksi. Callasin kirjeiden mukaan Meneghini vei yli puolet Callasin omaisuudesta laittamalla kaiken nimiinsä avioliiton aikana.

Callas vihasi äitiään, joka myi seksiä sodan aikana ja yritti parittaa tyttärtään natsisotilaille, Spence kertoo The Guardianille.

Muuhemmin Callasin äiti myi tarinoita Callasista medialle ja kiristi Callasia pysymään vai. Myös isä yritti saada Callasilta rahaa valehtemalla, että oli kuolemansairas. HS